

Konflikt práva na informace a ochrany soukromí - Abstrakt

Předkládaná rigorózní práce se zaměřuje na potenciální konflikt a vzájemnou interakci práva na informace a ochrany soukromí dotčených osob při aplikaci zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. V přístupu a argumentaci autora se kloubí pozice úřední osoby povinného subjektu, jakož i nadřízeného (odvolacího) orgánu, a to díky jeho působení na pozici právníka Odboru legislativy a vnitřních věcí Krajského úřadu Jihočeského kraje.

Není pochyb o tom, že právo na informace je nezbytností každé moderní společnosti, resp. moderního státu. Právo na informace poskytuje každé osobě, nikoli jen občanovi, efektivní nástroj, kterým se může dobrat obecných informací širokého spektra v působnosti veřejného sektoru. Tento nástroj je v současné době velmi účinný a zajišťuje spolu s jinými instrumenty vyšší míru transparentnosti veřejného sektoru. Stinnou stránkou tohoto nástroje je negativní dopad na dotčené osoby, které mohou být dotčeny na svých právech, zejm. právu na soukromí. Tento dopad je zvláště patrný ve vztahu k problematice příjemců veřejných prostředků.

Rigorózní práce je členěna do tří částí. Teoretický výklad úvodní části je věnován především lidskoprávním aspektům dané problematiky. Tento výklad a jeho závěry lze zobecnit v tom smyslu, že žádné lidské právo nemůže a priori být zcela limitováno a případné limity nemohou být obecně platné. Konkrétní okolnosti dané životní situace musí být vždy reflektovány a kontradiktorní práva musí být vzájemně vyvážena. Druhá část této práce pojednává o úloze soudů, sjednocování judikatury a rovněž o relevantní judikatuře ve vztahu k jednomu ze zásadních konfliktů práva na informace a ochrany soukromí – problematice tzv. „příjemců veřejných prostředků.“ Ve třetí části je prováděna kritika výchozích tezí soudobého právního názoru Nejvyššího správního soudu ve vztahu k dané problematice spolu s konstruktivním návrhem řešení a predikcí dalšího možného vývoje. Komparativní studie zahraniční právní úpravy je provedena v první, jakož i třetí části této práce. Zásadní myšlenka této práce vyznívá v tom smyslu, že žádné lidské právo nemůže být a priori zcela limitováno a konkrétní okolnosti případu musejí být vždy zohledněny.

Klíčová slova

Konflikt práv, právo na informace, právo na soukromí.